80

கர்த்தருக்காக எல்லாவற்றிலும் தங்களை அபாயத்திற்குள்ளாக்குதல்

மத்தேயு 25:14-30, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

கிறிஸ்து போதித்தவற்றில் பெரும்பாலானவை அவர் பேசுவதை முதலில் கேட்டவர்களைத் திகைக்க வைப்பதாகவும் அதிர்ச்சியூட்டுவதாகவும் கூட இருக்கின்றன. தாலந்துகளின் உவமையிலும் விஷயம் இப்படியாகவே இருந்திருக்கும்.

இயேசுவின் மறுவருகைக்காக அவரது சீஷர்கள் காத்திருக்கையில், அவர்கள் வேலைமும்முரமாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் போதிப்பதற்காக இயேசு அந்த உவமையை உரைத்தார்.[1] இது ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலினால் பதிவு செய்யப்பட்டது, ஏனென்றால் அப்போஸ்தலர்களுடன்கூட கர்த்தருடைய சீஷர்கள் யாவரும் இதைப் பற்றி நினைவூட்டப்பட வேண்டும். சபை நிலைநாட்டப்பட்டு முப்பது அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறைவான ஆண்டுகள் கழித்து மத்தேயு தமது சுவிசேஷ விவரங்களை எழுதினார். உணர்வெழுச்சியூட்டக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அப்போதும் நடந்துகொண்டிருந்தன.[2] ஆனால் இரண்டாம் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர்களை உண்டாக்குவதற்குப் போதுமான காலம் கடந்திருந்தது. அநேகமாக, சில சபைகள் தங்கள் தொடக்க கால வைராக்கியத்தை இழந்திருந்து, வாரத்திற்கு வாரம் உயிர்நிலையில் இருத்தல் என்பதில் ஆறுதல் பெற்று அமைந்திருக்கலாம் (வெளி. 3:15ஐக் காணவும்). தாலந்துகளின் உவமையானது முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு எழுப்புதல் அழைப்பாக இருப்பதை நோக்கங்கொண்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட செய்தியானது இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அவசியமானதாக உள்ளது.

நன்கு பழக்கமான இந்தக் கதையை மீண்டும் நாம் புதிதாய்க் காண்பதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன், இது நாம் முதல் நூற்றாண்டு என்ற கண்ணாடியின் வழியாகக் கண்டு, ஒருவேளை இதற்கு முன்பு நாம் கண்டிராத அறைகூவலை இதில் நாம்

காணவேண்டும் என்றும் நான் விரும்புவேன். ஆபத்தானவற்றை மேற்கொள்ளுதல் பற்றி நீங்கள் எவ்வாறு உணருகின்றீர்கள்? மிகவும் ஆபத்தான உலகப்பிரகாரமான இடர்ப்பாடுகள்[3] மற்றும் நிதிநிலை இடர்ப்பாடுகள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்பவர்களைக் குறித்து நீங்கள் பாராட்டலாம் - அல்லது ஒருவேளை, என்னைப் போல் நீங்கள் உங்கள் தலையை அசைத்து, மக்கள் ஏன் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் செய்கின்றனர் என்று வியப்படையலாம். இருப்பினும் நாம் அவ்வகையான அபாயங்களை மேற்கொள்ளுதலைப் பற்றி உணருகின்றோம், நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் நமது அன்றாட வாழ்வில் அபாயங்களைக் குறைத்தலை விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளுகின்றோம். முடிந்த அளவுக்குப் அபாயத்திலிருந்து விடுதலையாகியிருக்கும் ஒரு இருப்பை நாம் விரும்புகின்றோம். விஷயம் அதுவாக இருக்கையில், கர்த்தருக்காக அபாயத்திற்குள்ளாகுதல் என்ற கருத்து மகிழ்வளிப்பதாக இராதிருக்கலாம். இருந்தபோதிலும், இந்த உவமை, நாம் நமது எஜமானருக்குப் பிரியமாயிருப்பதற்கு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று போதிக்கிறது.

இடர்பாடானவைகளைச் செய்ய மனவிருப்பமற்று இருந்த தனிநபரான, ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன்மீது நாம் கவனம் செலுத்துவோம்.

பொறுப்பு மற்றும் அபாயங்கள் (வ. 14, 15)

இந்த உவமையானது, ஒரு எஜமானர் தமது ஊழியக்காரர்களிடத்தில் பிரதானமான அபாயங்கள் உள்ளடங்கிய பொறுப்புகளைக் கொடுத்தல் என்பதில் தொடங்குகிறது. பரலோக ராஜ்யம்,[4] ''புறத்தேசத்துக்குப் பிரயாணமாய்ப் போகிற ஒரு மனுஷன், தன் ஊழியக்காரரை அழைத்து, ...'' என்று இயேசு கூறினார் (வ. 14அ). KJV மற்றும் தமிழ் வேதாகமங்களில் ''ஊழியக்காரர்'' என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க மொழியிலான மூலவசனத்தில் "அடிமைகள்"[5] என்பதற்கான வார்த்தை உள்ளது. இவர்கள் "அவனது சொந்த அடிமைகளாக" இருந்தனர்; இவர்கள் அவனுக்குரியவர்களாக இருந்தனர்; அவன் இவர்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தான்.

இந்த உவமையிலிருந்து அதிகபட்சமான செயல்விளைவைப் பெறுவதற்கு, நாம் நம்மையே தேவனுடைய அடிமைகளாக, அவருக்குரியவர்களாகக் கண்ணோக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. பவுல் "உங்கள் சரீரமானது நீங்கள் தேவனாலே பெற்றும் உங்களில் தங்கியும் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்றும் நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்லவென்றும் அறியீர்களா? கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டீர்களே, ஆகையால் தேவனுக்கு உடையவைகளாகிய உங்கள் சரீரத்தினாலும் உங்கள் ஆவியினாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்" என்று எழுதினார் (1 கொரி. 6:19, 20).[6] "ஞானஸ்நானத்தின் நீர்மக்கல்லறையில் இருந்து ஒருவர் வெளிவரும்போது, அவர் 'நீங்கள் உங்களுடையவரல்ல. நீங்கள் ஒரு விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டுள்ளீர்கள்' என்று தெளிவாய்க் குறிக்கப்பட்டுள்ள

நுழைவாயிலுக்கு மேலான ஒரு ஐக்கியத்திற்குள் பிரவேசிக்கின்றார்."[7]

பொறுப்பு

புறத்தேசத்துக்குச் செல்லத் தயாராக இருந்த மனிதர் தமது அடிமைகளை அழைத்து, "தன் ஆஸ்திகளை அவர்கள் வசமாய் ஒப்புக்கொடுத்தார்" (மத். 25:14ஆ).[8] இப்படிப்பட்டது அசாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக இருந்ததில்லை. ரோமப் பேரரசில், பெரும்பான்மையான வேலைகள் அடிமைகளாலேயே செய்யப்பட்டன. அடிமைகளுக்கு பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகள் அடிக்கடி தரப்பட்டன.

"[இம்மனிதர், அடிமைகளில்] ஒருவனிடத்தில் ஐந்து தாலந்தும்,[9] ஒருவனிடத்தில் இரண்டு தாலந்தும், ஒருவனிடத்தில் ஒரு தாலந்துமாகக் கொடுத்[தார்]" (வ. 15அ). இன்றைய நாட்களில் நாம், "தாலந்து" என்ற வார்த்தையை "திறமை"[10] என்பதற்கான ஒரு பொருட் பல சொல்லாகப் பயன்படுத்துகின்றோம், ஆனால் அந்த நாட்களில் இது பணத்தின் ஒரு அலகாக இருந்தது - இது பணத்தின் ஒரு சிறு பகுதியல்ல, ஆனால் நாணயங்கள் அல்லது தங்கக்கட்டிகள் ஆகியவற்றினால் எடை நிர்ணயிக்கப்படும் விலை உயர்ந்த உலோகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மதிப்பாக இருந்தது.[11] இந்த மூன்று அடிமைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட தாலந்துகளின் மிகச் சரியான மதிப்பை நாம் நிச்சயமாக அறியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். "கிரேக்க ரோமத் தாலந்து ... காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்ட நிலையில் 26.4 கிலோகிராம் (58 பவுண்டுகள்) முதல் 37.8 கிலோ கிராம் (83 பவுண்டுகள்) வரை எடையுள்ளதாக இருந்தது."[12] மேலும், தாலந்து தங்கத்தால் ஆனதா அல்லது வெள்ளியால் ஆனதா என்பதைப் பொறுத்து, அதன் மதிப்பும் மாறிற்று.[13] மத்தேயு 25ல் உள்ள தாலந்திற்கு மிகப் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகிற மதிப்பு, ஆறாயிரம் தினேரியங்கள் என்பதாக உள்ளது.[14] இந்த மதிப்பீடு மிகச் சரியானது என்ற யூகத்தில் - மற்றும், ஒரு தினேரியம் என்பது ஒரு நாளில் ஒரு சாதாரண உழைப்பாளி ஈட்டுகின்ற ஊதியம் (மத். 20:2) என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு - காண்கையில், ஒரு தாலந்து என்பது ஒரு திறமையற்ற உழைப்பாளி இருபது ஆண்டுகளில் சம்பாதிக்கக்கூடிய பணத்திற்குச் சமமாயிருந்தது!

ஆகையால், முதலாம் அடிமைக்கு, ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி நூறு ஆண்டுகளில் சம்பாதிக்கக் கூடிய பொருள் தரப்பட்டது! இரண்டாவது அடிமைக்கு, அப்படிப்பட்ட தொழிலாளி நாற்பது ஆண்டுகளில் சம்பாதிக்கக்கூடிய பொருள் தரப்பட்டது! மூன்றாவது அடிமை, ஒரு தொழிலாளி இருபது ஆண்டுகளில் சம்பாதிக்கக் கூடிய பொருளைப் பெற்றான்! இந்தத் தாலந்துகளின்மீது குறிப்பிட்ட ஒரு மதிப்பை இடுவதற்கு முயற்சி செய்யாமல், இவைகள் நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரே சமயத்தில் எப்போதாவது பார்த்திருக்கக் கூடிய பணத்தைவிட எவ்வளவோ அதிகமானவையாயிருந்தன என்று கூறுவது போதுமானதாக உள்ளது.[15]

எஜமானர், "அவனவனுடைய திறமைக்குத் தக்கதாக" கொடுத்தார் (மத். 25:15அ).[16] எவரொருவருக்கும், அவர் கையாளக்கூடியதற்கு அதிகமானது தரப்படவில்லை, மற்றும் எவரொருவருக்கும், அவர் மேலாண்மை

செய்யக்கூடியதற்கும் குறைவானது தரப்படவில்லை. "அவர்கள் யாவரையும் சம அளவில் பெறுபவர்களாக்குதல் என்பது முற்றான அநீதியாயிருந்திருக்கும். ஐந்து தாலந்துகள் என்பது, ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனின் திறமையைப் பொறுத்தமட்டில் பொறுக்கக் கூடாத சுமையாக இருந்திருக்கும், ஐந்து தாலந்துகளைப் பெற்ற மனிதன், ஒரே ஒரு தாலந்தினால் அறைகூவல் விடப் பட்டிருக்க மாட்டார்."[17]

ஒவ்வொருவரும் சிலவற்றைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை நான் சுட்டிக் காண்பித்தாக வேண்டும். உண்மையில், ஒவ்வொருவரும் மாபெரும் தொகையைப் பெற்றிருந்தனர்.[18] நீய்ல் லைட்ஃபூட் அவர்கள், "எவரொருவரும் வெறும் பைகளுடன் எஜமானரின் அறையைவிட்டுப் புறப்படவில்லை" என்று குறிப்பிட்டார்.[19] சிலர், தாங்கள் "தாலந்து எதுவுமற்ற" தனிநபர்களாய் இருப்பதாகக் குறிப்பிடும் துடுக்குத்தனம் கொண்டுள்ளனர் என்று அறிந்துள்ள காரணத்தினால் நான் இதைக் குறிப்பிடுகின்றேன். நான் கூறுவது என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள முடிந்தால்,[20] நீங்கள் "தாலந்து எதுவுமற்ற" நபராக இருப்பது இல்லை. வாழ்வில் உங்களால் பணியாற்ற முடிந்தால், இடத்திற்கு இடம் செல்ல முடிந்தால், ஒருவேளை நீங்கள் ஒரு வேலையைப் பற்றிக்கொண்டு இருந்தால், நீங்கள் "தாலந்து எதுவுமற்ற" தனிநபராக இருப்பதில்லை. நீங்கள், திறமைகள், நேரம், வாய்ப்புக்கள், ஒருவேளை ஒரு சில உடைமைகள்கூட உள்ளவராக இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராக - பரிபூரணமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றீர்கள்.[21]

தேவனுடைய கொடைகளைப் பெற்றவர் என்ற வகையில் நீங்கள், அந்தக் கொடைகள் ஒரு அறைகூவலை உள்ளடக்கியிருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உண்மையில் தேவன் நம்மிடத்தில், "எனக்குரியவர்கள் என்ற வகையில் நீங்கள் இவற்றை எனது ஊழியத்தில் பயன்படுத்த வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள். இவற்றை நான் உங்களிடம் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கே ஒப்புவிக்கின்றேன். அந்த வேளையில், நீங்கள் இவற்றை என்னிமித்தம் பலன் கொடுக்கப் பயன்படுத்த வேண்டும்" என்றே கூறுகின்றார். எஜமானர் ஒரு கொடையைப் பொழிகின்றபோது, அதனுடன் ஒரு பொறுப்பு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அபாயங்கள்

இருப்பினும், இந்த உவமையில் வரும் எஜமானர் தமது உடைமைகளைத் தமது அடிமைகளிடத்தில் ஒப்புவித்தபோது, அந்த உடைமைகள் கனத்த பொறுப்பு என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின; அவைகள் தீவிரமான அபாயங்களை மேற்கொள்ளுதலையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தின. ரபீத்துவ எழுத்துக்களின்படி, ஒரு எஜமானர் பொருட்களை ஒரு அடிமையினிடத்தில் ஒப்புவித்துச் சென்றால், அந்த அடிமை அந்தப் பொருட்களைத் தனது பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்தியது குறித்துக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. எஜமானர் திரும்ப வரும்போது, அந்த அடிமை குறைவான பொருட்களைக் கொண்டிருந்தால், அவர் அந்த [தொகை] மாறுபாட்டை ஈடுகட்ட

வேண்டியதாயிருந்தது. அந்த அடிமை அவ்வாறு செய்ய இயலாதிருந்தால், சிறையில் இடப்படுவார். அந்த அடிமை தனது உக்கிராணத்துவத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியிருந்தார் என்று வெளிப்பட்டால், அவர் கொலை செய்யப்படவும் கூடும்.

தேவன் உங்களிடம் கொடுத்துள்ளவற்றை - உங்கள் திறமைகளை, உங்கள் நேரங்களை, உங்கள் உடைமைகளை, உங்கள் வாய்ப்புக்களை - பயன்படுத்துவதில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளை மேற்கொள்ளுதல் அடங்கியுள்ளது. தவறு செய்கின்ற ஒரு இடர்ப்பாடு, விமர்சிக்கப்படுதல் என்ற ஒரு இடர்ப்பாடு, மற்றும் தோல்வி என்ற இடர்ப்பாடு கூட உள்ளது.

பதில்செயல் மற்றும் கலகம்
(வ. 15-19)

பதில்செயல்

எஜமானர் "பிரயாணப்பட்டுப் போன" பின்பு (வ. 15இ), "உடனே[22] ஐந்து தாலந்தை வாங்கினவன் போய், அவைகளைக் கொண்டு வியாபாரம் பண்ணி, வேறு ஐந்து தாலந்துகளைச் சம்பாதித்தான்" (வ. 16). அவன் நேரத்தை வீணாக்கவில்லை; தனது எஜமானர் புறப்பட்டுச் சென்றவுடன், அவன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டவற்றைப் பயன்படுத்தினான். அவன் தாலந்துகளை எவ்வாறு பயன்படுத்தினான் என்பதை நான் துல்லியமாக அறிவதில்லை. அவன் ஒரு வியாபாரத்தைக் கையகப்படுத்தியிருக்கலாம். ஒருவேளை அவன் திறந்தவெளிச் சந்தையில் எவற்றையேனும் வாங்கி விற்றிருக்கலாம். இருப்பினும் அவன் தனது வர்த்தகத்தைச் செய்து, அதிகமாக ஐந்து தாலந்துகளை சம்பாதித்தான். ஆகையால் ஐந்து தாலந்து களைப் பெற்ற மனிதன் தனது பொறுப்பை நிறைவேற்றினான். "அப்படியே, இரண்டு தாலந்தை வாங்கியவனும், வேறு இரண்டு தாலந்தைச் சம்பாதித்தான்" (வ. 17).

கலகம்

அது நம்மை ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனிடத்தில் கொண்டு வருகிறது: "ஒரு தாலந்தை வாங்கினவனோ, போய், நிலத்தைத் தோண்டி, தன் எஜமானுடைய பணத்தைப் புதைத்து வைத்தான்" (வ. 18). பார்வை யிலிருந்து எஜமானர் மறைந்த உடனேயே, இம்மனிதன் அநேகமாகத் தனது தோட்டத்திற்குச் சென்று, ஒரு ஆழமான குழியை வெட்டி, அதில் பணத்தைப் போட்டு, குழியை மூடியிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட வழக்கம் அசாதாரணமானதாக இருந்ததில்லை.[23] இன்றைய நாட்களில் நாம் கொண்டுள்ளது போன்ற வங்கிகள் அன்றைய நாட்களில் இருந்ததில்லை; மக்கள் அடிக்கடி தங்கள் பணத்தைப் பத்திரப்படுத்த மறைத்து வைத்தனர்.[24]

சிலரின் கண்களில் இந்த ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் ஞானமும் மதிநுட்பமும் உள்ளவனாகக் காணப்படுவதை அறிந்தால் நீங்கள் திகைப் படையலாம். ரபீக்களும் தங்கள் உவமைகளைக் கூறியிருந்தனர்,

அவர்களின் உவமைகளில் ஒன்று பின்வருமாறு இருந்தது:

> செல்வந்தனான ஒரு மனிதன் நீண்ட பயணம் மேற்கொள்ளவிருந்தான். அவன் தனது வேலைக்காரர்களில் இருவரை அழைத்து, "எனது சொத்துக்களை நான் உங்கள் கைகளில் விட்டுச் செல்லுகின்றேன்" என்று கூறினான். அவன் அதை இரண்டாகப் பிரித்து, தனது வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துச் சென்றான். அவன் பயணத்தில் இருக்கையில், வேலைக்காரர்களில் ஒருவன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த சொத்துக்களை [வியாபாரத்தில்] முதலீடு செய்து எல்லாவற்றையும் இழந்து நின்றான். ஆனால் இன்னொரு வேலைக்காரனோ தான் பெற்றுக் கொண்டதைத் தனது எஜமான் திரும்பி வரும் வரையிலும் ஒளித்து வைத்திருந்தான். இவ்விதமாய் அவன் தனது எஜமான் திரும்பி வந்தபோது தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் திருப்பிச் செலுத்த முடிந்தது. எஜமான் அந்த வேலைக்காரனைப் புகழ்ந்து தனது வீட்டின்மீது பொறுப்பாளியாக நியமித்தான். ஆனால் எஜமானுடைய பணத்தைத் தொலைத்திருந்தவனோ மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டான்.[25]

இயேசுவின் போதனை, அவரது உரையைக் கேட்டவர்களில் சிலரைத் திகைக்கச் செய்வதாக, அதிர்ச்சியூட்டுவதாகக் கூட இருக்கும் என்று முன்னதாக நான் கூறியிருந்தேன். அவரது உவமையானது ஏறக்குறைய ரபீக்களின் உவமைக்கு நேரெதிரானதாக இருக்கிறது. பணத்தைப் புதைத்து வைத்த வேலைக்காரனுடைய பட்டமான "நாயகன்" என்பதைக் கர்த்தர் எடுத்துவிட்டு அவனுக்குப் "போக்கிரி"[26] என்று பெயரிட்டார்.

எஜமான் "வெகுகாலம்" வெளிச் சென்றிருந்தார் (வ. 19). அந்தக் காலம் முழுவதிலும் இந்த ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் என்ன செய்திருப்பான் என்று நீங்கள் யூகிக்கின்றீர்கள்? நிச்சயமாக அவன் தன்னிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்த பணத்தைக்கொண்டு வர்த்தகம் செய்யவில்லை; அது தரையில் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டிருந்தது. அவன் தனது நேரத்தை எவ்வாறு செலவிட்டான் என்று நான் அறிவதில்லை, ஆனால் இதை நான் அறிகின்றேன்: அவன் தனது எஜமானுக்கு ஊழியம் *செய்து கொண்டிருக்கவில்லை.*

ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் செய்திருந்த தவறு என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் தெளிவான கருத்து கொண்டிருப்போமாக: அவன் அநீதியான உக்கிராணக்காரனைப்போல் (லூக். 16:1) பணத்தைப் பாழாக்கிப் போடவில்லை. அவன் அதை, ஊதாரி மகனைப் போல் (லூக். 15:13) தேவபக்தியற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதில் வீணாக்கிவிடவில்லை. அவன் அநியாயமான உக்கிராணக்காரனைப் போல் (மத். 18:24) பத்தாயிரம் தாலந்துகள் கடனில் மூழ்கி விடவில்லை. அவன் தான் கொண்டிருந்ததைப் *பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டான்* என்பதே அவன் செய்த எல்லாமுமாக இருந்தது.[27] நான் ஒரு இளம் பிரசங்கியாராக இருந்தபோது, "மூன்று எளிய பாடங்களில் உங்கள் ஆத்துமாவை இழந்துபோவது எப்படி?" என்ற தலைப்பில், இந்த உவமையின்மீது ஒரு பிரசங்கத்தைக் கொண்டிருந்தேன். பின்வருவதே எனது முடிவுரையாக இருந்தது: *ஒன்றுமே செய்யாதிருத்தல்* என்பதே, உங்கள்

ஆத்துமாவை இழந்துபோவதற்குச் சுலபமான வழியாக உள்ளது. இதற்கு விசேஷித்த திறமைகளோ அல்லது முயற்சிகளோ எதுவுமே தேவை இல்லை. எவரொருவரும் இதைச் செய்ய முடியும் - மற்றும் அநேகர் இதையே செய்கின்றனர்.

பலன்கள் மற்றும் "காரணங்கள்" (வ. 19-25)

பலன்கள்

"வெகுகாலமான பின்பு," அந்த எஜமான் திரும்பி வந்து, அவர்களிடத்தில் கணக்குக் கேட்டான் (வ. 19). நீங்களும் நானும் தேவனுடைய உக்கிராணக்காரர்களாய் இருக்கின்றோம், மற்றும் ஒரு நாளிலே நமது எஜமானர் திரும்பி வருவார் (அப். 1:11; 1 தெச. 4:16; அப். 17:31). அப்போது நாமும்கூட நமது உக்கிராணத்துவத்தைப் பற்றிக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியிருக்கும் (ரோமர் 14:12; 2 கொரி. 5:10; 1 கொரி. 4:2ஐக் காணவும்).

ஐந்து தாலந்துகளைப் பெற்றுக்கொண்ட மனிதனே முதலாவது கணக்காய்வு செய்யப்பட வேண்டியவனாயிருந்தான். அவன் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க ஆவலுள்ளவனாக இருந்திருக்கலாம். அவன், "ஆண்டவனே, ஐந்து தாலந்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீரே; அவைகளைக் கொண்டு, இதோ, வேறு ஐந்து தாலந்தைச் சம்பாதித்தேன்" என்று சொன்னபோது (மத். 25:20) அவனது முகத்தில் இருந்த புன்சிரிப்பை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. எஜமான், "நல்லது, உத்தமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே" என்று பதில் அளிக்கையில் (வ. 21அ) அவரது முகத்திலும் புன்முறுவல் பூத்திருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

இந்த அடிமையை எஜமானர் எவ்வாறு குறிப்பிட்டார் என்று கவனியுங்கள். அவர், "நல்லது, புத்திசாலித்தனமும் வெற்றியும் நிறைந்த ஊழியக்காரனே" என்று கூறவில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர் அவனை, "உத்தமமும், உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே" என்று பாராட்டினார். நாம் யாவருமே புத்திசாலிகளாய் இருக்க முடியாது; நம்மில் பலர் ஒருக்காலும் வெற்றி (உலகம் இவ்வார்த்தையைப் பற்றிக் கணக்கிடுகிறபடி) நிறைந்தவர்கள் ஆகமாட்டோம்; ஆனால் நாம் யாவரும் "உத்தமமும் உண்மையும் நிறைந்தவர்களாய்" இருக்க முடியும். கர்த்தர் நம்மிடத்தில் கொடுக்கின்ற யாவற்றையும் நாம் யாவருமே எடுத்து அதைக் கொண்டு நம்மால் முடிந்த அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட முடியும். அதைத்தான் அவர் கேட்கின்றார்.[28]

இது, ஒரு எஜமானர் ஒரு அடிமையிடம் பேசியதாக இருந்தது என்பதைச் சிந்தையில் வைக்கவும். இந்த அடிமை அவரது உடைமையாயிருந்தான்; அவர் இந்த அடிமைக்கு எதுவும் கடன்பட்டிருந்தது இல்லை, "உனக்கு நன்றி" என்றுகூடக் கூறத்தேவையில்லை. ஒரு அடிமை தனது எஜமானுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்போது, அவன் [அடிமை], "நான் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரன்; நான் செய்ய வேண்டியதை மாத்திரம்

செய்தேன்” என்று கூறவேண்டும் என்று உரைத்திருந்தார் (லூக். 17:10ஐக் காணவும்). இந்த உவமையில், எஜமானுடைய பெருந்தன்மையான பதிலுரையானது அம்மனிதரின் பண்பைப் பற்றிய சில விஷயங்களை நமக்குக் கூறுகிறது. அவர் மற்றவர்களைக் குறித்து நியாயமானவராகவும் அக்கறையுள்ளவராகவும் இருந்தார்; அவர் பாராட்டவும் வெகுமதி அளிக்கவும் வாய்ப்புக்களை எதிர்நோக்கியிருந்தார் என்பது உறுதி.

முதலில் அவர், ஐந்து தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனிடத்தில், “கொஞ்சத்திலே[29] உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக[30] வைப்பேன்” என்று கூறினார் (மத். 25:21ஆ). The New English Bible என்ற வேதாகமம், “You have proved trustworthy in a small way; I will now put you in charge of something big” (“நீ ஒரு சிறுவழிமுறையில் உன்னை நம்பத் தகுந்தவன் என்று நிரூபித்தாய், இப்போது நான் உன்னைப் பெரிய விஷயங்களுக்குப் பொறுப்பாளராக்குவேன்”) என்று கூறுகிறது. பின்பு அவர், ஐந்து தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனிடத்தில், “உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி” என்றார் (வ. 21இ). இது எஜமான் திரும்பி வந்ததினால் நடைபெற்ற வைபவத்தில் பங்கேற்பதைக் குறிக்கலாம். இது எஜமானுடைய உணவு மேஜையில் பந்தியமர்வதற்கான ஒரு அழைப்பாக இருக்க முடியும்.[31] இப்படிப்பட்ட மரியாதை என்பது விடுதலையாக்கப்படுதல் என்பதை உள்ளடக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கலாம்.[32]

வரிசையில் அடுத்து, இரண்டு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் இருந்தான். அவனும்கூடக் கணக்கு ஒப்புவிப்பதில் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தான்: ‘‘ஆண்டவனே, இரண்டு தாலந்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீரே; அவைகளைக் கொண்டு, இதோ வேறு இரண்டு தாலந்தைச் சம்பாதித்தேன்” என்றான் (வ. 22). இவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலன், இவனைக் காட்டிலும் மூன்று தாலந்தை அதிகமாய்ச் சம்பாதித்தவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பலனில் இருந்து மாறுபட்டதாக இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்திருக்கலாம், ஆனால் அவன் அதே பாராட்டையும் அதே பலனையும் பெற்றான். வேதாகமம் ஒத்த தன்மையுள்ள பல வசனங்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை,[33] ஆனால் வசனம் 21 மற்றும் 23 ஆகியவை மிகச் சரியாக ஒரே மாதிரியாக உள்ளன. ஐந்து தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனைப் போலவே, இரண்டு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதனும் தன்னால் முடிந்த அளவு சிறப்பாகச் செய்திருந்தான் - அது ஒன்றுதான் எஜமான் கேட்டுக் கொண்ட விஷயமாக இருந்தது. அவனுக்கும், “நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன்; உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி” (வ. 23) என்று கூறப்பட்டது.

கர்த்தருக்காக எந்த இடர்ப்பாட்டையும் மேற்கொள்ள மனவிருப்பமாயிருக்கிற எவரும் வெற்றியாளராகவே இருக்கின்றார். நீங்கள் செய்யும்படிக்குத் தேவன் எதையேனும் கொண்டுள்ளார் என்று நீங்கள் நம்புகின்றீர்களா? அதைச் செய்வதற்கு நீங்கள் அஞ்சுகின்றீர்களா? தோல்வியடைந்து விடுவோமோ என்று நீங்கள் அஞ்சுகின்றீர்களா? எப்படியும் அதைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் “வெற்றியடைகின்றீர்களா” அல்லது “தோல்வியடை

கின்றீர்களா" என்பது சார்புநிலையில் முக்கியமற்றதாக உள்ளது. நீங்கள் உங்களால் முடிந்த அளவு சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியமானதாக உள்ளது. பின்பு கர்த்தர் உங்களிடத்திலும், "நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே" என்று கூறுவார்.

"காரணங்கள்"

கடைசியில், ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தான். அவன் அநேகமாகப் பின்னால் தயங்கி நின்று, இந்தக் கணத்தைக் குறித்துப் பயந்திருப்பான். இருப்பினும் கடைசியில், "ஒரு தாலந்தை வாங்கினவன் வந்து, 'ஆண்டவனே, நீர் விதைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறவரும், தெளிக்காத இடத்தில் சேர்க்கிறவருமான கடினமுள்ள மனுஷன் என்று அறிவேன்' என்றான்" (வ. 24). எஜமானுடைய பண்பைப் பற்றிய இந்தக் குற்றச்சாட்டு, அந்த நாட்களில் இருந்த விதைத்தல் மற்றும் அறுத்தல் என்பவற்றின் செயல்முறைகளின் அடிப்படையில் அமைந் திருந்தது. வயல்களுக்கிடையில் வேலிகள் இருந்ததில்லை; வயல் நிலங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்திருந்தன. விதையானது கையினால் விதைக்க (தெளிக்க)ப் பட்டது. எஜமானை ஒரு "முரட்டுத்தனமான முட்டியைக் கொண்ட மனிதன்"[34] என்றும் அவன், "எனது விதைகளில் சில எனது அயலானுடைய நிலத்தில் விழுந்திருக்கலாம், எனவே நான் என்னுடைய எல்லாவற்றையும் பெறுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அவனுடைய நிலத்தில் பல அடிகள் தூரத்திற்கு அறுப்பேன்" என்றும் நியாயப்படுத்துபவனாக இந்த அடிமை சித்தரித்தான்.

இந்த அடிமை, தனது எஜமானை பொருளாசை, கஞ்சத்தனம், நியாயமற்ற தன்மை மற்றும் நேர்மையற்றதன்மையும் கூடக் கொண்ட மனிதன் என்று குற்றம் சாட்டினான். அது ஒரு நியாயமான மதிப்பீடா யிருந்ததா? ஒரு தாலந்து பெற்ற மனிதனின் வார்த்தைகளை, எஜமானின் பண்பைப் பற்றி நாம் முன்பு கண்ட விஷயங்களுடன் நேரெதிராக ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: உண்மைத் தன்மையைப் பாராட்டவும் மற்றும் வெகுமதி அளிக்கவும் சிந்தையும் விருப்பமும் கூடக் கொண்டவராய் இருந்த ஒருவர். கர்த்தருக்காக இடர்ப்பாட்டை மேற்கொள்வதற்கு மனவிருப்பமின்மையின் அபாயம் என்பது, நாம் தேவனுடைய பண்பைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்க வழிநடத்தக்கூடும். நாம், அவரை அன்புகூருகின்ற, பரிவிரக்கமுள்ள ஒரு பிதா என்று நினைப்பதற்குப் பதிலாக, அவர் ஏற்றுக் கொள்ளத்தகாத சட்டங்களை ஏற்படுத்துபவர், வேலையை வற்புறுத்தும் எஜமானர், வெறிபிடித்த கொடுங்கோலர் என்றெல்லாம் நினைக்கத் தொடங்குவோம்.

ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன், "ஆகையால், நான் பயந்து" என்றும் கூடுதலாகக் கூறினான் (வ. 25அ). பயம் நிறைந்தவர்கள்மீது நாம் பரிதாபப் படுகின்றோம். நாம் யாவருமே சில விஷயங்களுக்குப் பயப்படுகின்றோம்.[35] இருப்பினும், எப்போதும், "நான் எஜமானர்மீது நம்பிக்கை வைக்காத படியினால் பயப்படுகின்றேனா?" என்று நம்மையே நாம் கேட்டுக் கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:8ல்,

இழந்துபோகப்படுபவர்கள் பற்றிய பட்டியலைத் தேவன் கொடுத்தபோது, அவர் அந்தப் பட்டியலை, "பயப்படுகிறவர்களும்" என்று தொடங்கினார்.[36]

அந்த அடிமை, "நான் பயந்து, போய், உமது தாலந்தை நிலத்தில் புதைத்து வைத்தேன்'' என்றான் (வ. 25அ, ஆ). அவன் அநேகமாகத் தோல்வியை நினைத்துப் பயந்திருக்கலாம். அவன் அநேகமாக, இரண்டு மற்றும் ஐந்து தாலந்துகளைப் பெற்றவர்களைப்போல் தான் செயல்பட முடியாது என்று பயந்திருக்கலாம்.[37] அவன் தனது எஜமானைப் பிரியப் படுத்த முடியாது என்று தான் பயந்திருந்ததைத் தெளிவாக எடுத்துரைத் திருந்தான். உண்மையில் அவன், "நான் ஒரு வெற்றியற்ற சூழ்நிலையில் இருந்தேன் ... எனவே நான் ஒன்றும் செய்யாதிருந்தேன்" என்று கூறினான்.

அந்த மனிதன் தன்னைத் தவிர ஒவ்வொருவர்மீதும் பழிசுமத்தினான். நாம் வாழ்வின் தொடக்கத்திலேயே பிறர்மீது பழிசுமத்தக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். (இரண்டு பையன்கள் ஒருவன் மற்றவனை நோக்கிக் கையை நீட்டி, "இவன்தான் அதைச் செய்தான்" என்று கூறுவதை நான் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கின்றேன்.) சிலர் தங்கள் குறைபாடுகளுக்குத் தங்கள் பெற்றோர்மீது பழிசுமத்துகின்றனர். சிலர் சமுதாயத்தின்மீது பழிசுமத்துகின்றனர். சிலர் தேவன்மீது கூடப் பழிசுமத்துகின்றனர். உங்கள் தவறுகளுக்காகப் பழிசுமத்துவதற்கு நீங்கள் யாரையேனும் காணவிரும்பினால், [முகம்பார்க்கும்] கண்ணாடியே அதற்கு மிகச் சிறந்த இடமாயிருக்கும்.

ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த, இப்போது அழுக்காகியிருந்த, சீர்குலைந்து போயிருந்த, காறல் நெடிவீசிய, விலையுயர்ந்த உலோகத்தை எடுத்து நீட்டினான். அவன், தனது எஜமான் இனி எதையும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்ற வகையில், ''இதோ, உம்முடையதை வாங்கிக் கொள்ளும்" என்றான் (வ. 25இ).

பதில்செயல் மற்றும் விளைவுகள் (வ. 26-30)

பதில்செயல்

நாம் இந்த வரலாற்றின் கவலைமிகுந்த முடிவுக்கு வந்துள்ளோம். அந்த மனிதனிடம் எஜமானர், "பொல்லாதவனும் சோம்பனுமான[38] ஊழியக் காரனே'' என்றார் (வ. 26அ). அவர் மற்ற இரண்டு அடிமைகளையும் ''உத்தமமும் உண்மையுமுள்ளவர்கள்'' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இவனையோ அவர், ''பொல்லாதவன்'' என்றும் ''சோம்பன்'' என்றும் அழைத்தார்.

அவர் தொடர்ந்து, "நான் விதைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறவனென்றும் தெளிக்காத இடத்தில் சேர்க்கிறவனென்றும் அறிந்திருந்தாயே" (வ. 26ஆ) என்றார்.[39] அவர் தமது பண்பு பற்றிய அந்த மனிதனின் மதிப்பீட்டை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அவர், "உனது சொந்த வார்த்தைகளே உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கின்றன. ஏனென்றால், நீ என்னை அந்த

வகையில் கண்ணோக்கியிருந்தால், அதற்குள்ளாகவே, நீ எதையாகிலும் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குப் போதிய அளவு ஊக்குவித்தல் இருந்திருக்க வேண்டும்" என்றே கூறினார்.

எஜமானர், "அப்படியானால், நீ என் பணத்தைக் காசுக்காரர் வசத்தில் போட்டுவைக்க வேண்டியதாயிருந்தது; அப்பொழுது, நான் வந்து என்னுடையதை வட்டியோடே வாங்கிக்கொள்வேனே"[40] என்று கூறினார் (வ. 27). வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "குறைந்தபட்சம், நீ இந்தப் பணத்தை முதலீடு செய்திருக்க வேண்டியதாயிருந்தது'' என்று அவர் கூறினார்.[41] ''காசுக்காரர்'' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது "வங்கிக்காரர்கள்" மற்றும் "மேஜை மனிதர்கள்" என்றும் மொழிபெயர்க்கப்படக் கூடும்.[42] இன்றைய நாட்களில் நாம் கொண்டுள்ளது போல் அன்றைய நாட்களில் வங்கிகள் எதுவும் இருந்ததில்லை என்று நாம் முன்னதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், பெரும்பாலான சந்தையிடங்களில், நாணயங்கள் குவிக்கப்பட்ட மேஜையின் முன்பாக "காசுக்காரர்" ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார், ஒரு விலைக்கு அவர் பணத்தை மாற்றுச் செய்வார்[43] அல்லது அதைக் கடனாகத் தருவார். அவர் வைப்புத் தொகைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றின்மீது வட்டி தருவதாகவும் வாக்களிப்பார்.[44] கணநேரக் கவனிப்பில், தனது மேஜையை நகர்த்திச் சென்றுவிடக்கூடிய ஒரு மனிதரிடத்தில், ஒருவருடைய பணத்தை ஒப்புவித்தல் என்பது ஆபத்தான பணியாக இருந்தது; ஆனால் உண்மையில் எஜமானர், ''ஒன்றும் செய்யாதிருப்பதை விட, அதுகூட எவ்வளவோ மேலானதாக இருந்திருக்கும்" என்றே கூறினார்.

விளைவுகள்

அருகிலிருந்த வேலைக்காரர்களிடத்தில் திரும்பிய எஜமான், "அவனிடத்திலிருக்கிற தாலந்தை எடுத்து, பத்துத் தாலந்துள்ளவனுக்குக் கொடுங்கள்" என்றார் (வ. 28). இயேசு பின்வரும் விளக்கத்தை கூடுதலாகக் கூறினார்: "உள்ளவனெவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமும் அடைவான்; இல்லாதவனிடத்திலிருந்து உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப் படும்" (வ. 29).

"ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்! அது நியாயமானதல்லவே! குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழ், அதிகம் கொண்டுள்ளவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்து குறைவாகக் கொண்டுள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்தல் என்பது சரியானதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஏழை மனிதன் ஒரே ஒரு தாலந்து மாத்திரமே வைத்திருந்தான். இதை எடுத்து, ஏற்கனவே பத்துத் தாலந்தை வைத்திருப்பவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது ஏன்? அது நியாயமே அல்ல!" என்று ஒருவர் கூறக்கூடும். இதை நீங்கள் நியாயம் என்று நினைத்தாலும் நினைக்காதிருந்தாலும், இது அண்டத்தின் பின்னல் வேலைக்குள் கட்டியெழுப்பப் பட்டுள்ள ஒரு கொள்கையாக உள்ளது - இது இந்த உவமைக்குள், இயேசு உட்செருகிய கொள்கையாக உள்ளது. இது, "செயலிழந்து போகுதலின் விதி" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் எளிய சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துவோமாக: ''இதனைப்

பயன்படுத்துங்கள் அல்லது இதனை இழந்து போங்கள்." உங்கள் தசைகளை நீங்கள் பயன்படுத்தாவிட்டால், அவைகள் செயலிழந்துபோகும். உங்கள் இயற்கையான திறன்களை நீங்கள் பயன்படுத்தாவிட்டால், அவைகளை நீங்கள் இழந்துவிடுவீர்கள். நீங்கள் கற்றறிந்த திறமைகளை நீங்கள் பயன்படுத்தாவிட்டால், அவற்றை நீங்கள் மறந்து விடுவீர்கள். இந்தக் கொள்கையானது வாழ்வின் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நடைமுறையில் உள்ளது. ஒரு நட்புறவைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டால், அது பாடுபடுவதாயிருக்கும் [மறந்து போகப்படும்]. ஒரு திருமண வாழ்வைப் புறக்கணித்துவிட்டால், அது அழிவுக்குள்ளாகும்.

ஒருவர் தமது ஆவிக்குரிய வரங்களைப் புறக்கணிக்கும்போது, இறுதி விளைவு என்னவாகிறது? வசனம் 30ல் உள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகக் கவலைமிகுந்த வார்த்தைகள் வேறெதுவும் இருப்பதில்லை: "பிரயோஜன மற்ற[45] ஊழியக்காரனாகிய இவனைப் புறம்பான இருளிலே தள்ளிப் போடுங்கள்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்." ஒரு தாலந்தைப் பெற்றிருந்த மனிதன் "பொல்லாதவன்" என்றும் "சோம்பன்" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தான்; இப்போது அவன், "பிரயோஜன மற்றவன்" என்று அழைக்கப்பட்டான். நம்மில் பெரும்பாலானவர்கள், "பிரயோஜனமற்றவன்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு மாறாக "பொல்லாத வன்" என்றும் "சோம்பன்" என்றும் பெயரிடப்படுவதைத் தேர்ந்து கொள்வோம். இருந்தபோதிலும் ஒருவர், கர்த்தருக்கென்று தமது திறமைகள் மற்றும் வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்துவதிலிருந்து பயமானது தம்மைத் தடைசெய்ய அனுமதித்தால் அவர் பிரயோஜனமற்றவராகின்றார்.

முடிவுரை

ஒரு கணம், யாரோ ஒருவர் உங்கள் முன்பு ஒரு கனத்த கறுப்பான கோடு ஒன்றை வரைந்து, "இதுவே உங்கள் ஆவிக்குரிய இடர்ப்பாட்டின் கோடாக உள்ளது. நீங்கள் இப்போதே அதைக் கடந்து வரவேண்டுமென்று உங்களுக்கு நான் அறைகூவல் விடுக்கின்றேன்!" என்று கூறுவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள்.[46] கர்த்தருக்காக நீங்கள் இன்னும் மேற்கொள்ள வேண்டிய இடர்ப்பாடுகள் என்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். சிலருக்கு அந்தக் கறுப்புக்கோடு கிறிஸ்தவராவதைக் குறிக்கிறது.[47] இயேசுவைப் பின்பற்றுவதில் இடர்ப்பாடுகள் உள்ளடங்கி யுள்ளன என்று அவரே தெளிவாக்கியுள்ளார் (லூக். 9:57-62). நீங்கள் நண்பர்களை அல்லது குடும்பத்தை இழந்துபோகக்கூடும் (மத். 10:36); சில நாடுகளில் நீங்கள் உங்கள் உயிரையும் இழக்கக் கூடும் (வெளி. 2:10). மற்றவர்களுக்கு, அந்தக் கறுப்புக்கோடு, முதன்முதலாகத் திறமைகளையும் திறன்களையும் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் இடர்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் குறிக்கிறது: வெளிப்படையான ஜெபத்தை வழிநடத்துதல், ஒரு வகுப்பில் போதித்தல், ஒரு பாடலை நடத்துதல், ஒரு பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தல். இது எஜமானருக்கு முழு நேரத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்த வாழ்விற்காக "எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுதல்" என்ற

இடர்ப்பாட்டையும் குறிக்கலாம். இன்னும் மற்றவர்களுக்கு, அந்தக் கறுப்புக்கோடு, நண்பர்கள், அயலகத்தவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தவர்கள் ஆகியோருக்குச் சுவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லுதலைக் குறிக்கிறது. வசனத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள நீங்கள் முயற்சிக்கையில், நீங்கள் நட்புறவுகளையும் உறவுமுறைகளையும் இடர்ப்பாட்டிற்கு உட்படுத்துகின்றீர்கள். அந்தக் கறுப்புக்கோடானது இடர்ப்பாடுகளின் எந்த எண்ணிக்கையையும் குறிக்கக் கூடும். உங்களுக்குள்ள இடர்ப்பாட்டை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுகையில், அந்த இடர்ப்பாட்டை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்களால் முடிந்த அளவு செயல்படுகின்றவராக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார்.

கர்த்தர் மறுபடியும் வருகையில் அவர், "நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமான ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின் மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன்; உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்தில் பிரவேசி" என்று கூறுவாரா (மத். 25:21)? அல்லது அவர், "பொல்லாதவனும் சோம்பனுமான ஊழியக்காரனே ..."; "பிரயோஜனமற்ற ஊழியக்காரனாகிய இவனைப் புறம்பான இருளிலே தள்ளிப்போடுங்கள்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்" என்று கூறுவாரா (வ. 26, 30)? அப்பொழுது அவர் கூறவிருப்பது, இப்பொழுது நீங்கள் செய்வதைச் சார்ந்திருக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

இந்த எடுத்துரைப்பில் நான் தாலந்துகளின் உவமையின் மீதான, "மூன்று சுலபமான பாடங்களில் உங்கள் ஆத்துமாவை இழந்துபோவது எப்படி?" என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு பிரசங்கத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்த "மூன்று சுலபமான பாடங்கள்" பின்வருமாறு: (1) உங்கள் தாலந்துகளைப் புதைத்து வையுங்கள், (2) அவைகளைப் பயன்படுத்தப் பயப்படுகின்றவர்களாய் இருங்கள், (3) ஒன்றுமே செய்யாதிருங்கள். இந்த உவமையைத் தொடக்க இடமாகப் பயன்படுத்துகிற இன்னொரு பிரசங்கத்தை நான் கொண்டுள்ளேன், அது தனிநபர் ஊழியத்தின்மீதான, "நான் பயமடைந்திருந்தேன்" என்ற தலைப்புள்ள பிரசங்கமாக இருக்கிறது.

குறிப்புகள்

[1]நீங்கள் மத்தேயு 25ன் திறவுகோல் பாகங்களை மறுகண்ணோட்டமிடவும். தாலந்துகளின் உவமையானது [முந்திய] பாடத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டது போல் ஆயத்தமாயிருத்தல் என்ற சிந்தனைக்கு எவ்வளவாய்ப் பங்களிக்கிறது என்று காண்பிக்கவும் விரும்பலாம். [2]இவ்வேளையில், பவுல் சிறையிலிருந்து விடுதலையான பின்பு தமது நிறைவுப் பயணங்களை மேற்கொண்டிருக்கலாம் மற்றும் பிற கிறிஸ்தவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் பரவச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். [3]உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்ளக்கூடிய, உடல்ரீதியான

அபாயங்களின் உதாரணங்களைக் கொடுங்கள். உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், இந்தப் பட்டியலில், bungee-jumping, hang-gliding, shooting the rapids on a river and parachuting *போன்றவை உள்ளடங்கலாம்.* [4]KJV*யில், மத்தேயு 25:14ல்* "the kingdom of heaven" *என்பது சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளது, இது மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. மத்தேயு 25:1 வசனம் அநேகமாக - பத்துக் கன்னிகைகளின் உவமைக்கு மட்டுமின்றி, தாலந்துகளின் உவமைக்கும் - ஒரு அறிமுகமாக இருக்க நோக்கங்கொண்டிருக்கலாம். மத்தேயு 25:1, ''பரலோக ராஜ்யம் … ஒப்பாயிருக்கும்'' என்று தொடங்குகிறது.* [5]*இங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையானது, ''அடிமை'' என்பதற்கான கிரேக்க மொழியின் பன்மை வார்த்தையாக (doulos) உள்ளது.* [6]*நாம் அவருடைய இரத்தத்தினால் கிரயம் கொள்ளப்பட்டவர்களாக (அப். 20:28), அந்த இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட்டவர்களாக ("மீண்டும் வாங்கப் பட்டவர்களாக") இருக்கின்றோம் (1 பேது. 1:18, 19).* [7]Avon Malone, "The Characteristics of a Good Steward," *The Preacher's Periodical* (July 1983): 11-13. [8]*இந்த மூன்று அடிமைகளிடத்திலும் அந்த எஜமான் தமது உடைமைகள் முழுவதையும் ஒப்படைத்தாரா இல்லையா என்பது பற்றிக் கல்வியாளர்கள் கலந்துரையாடுகின்றனர். வசனம் 14ன் மொழிநடையானது அவ்வாறு விளக்கப் படுத்தப்பட முடியும். இதற்கு மறுபுறத்தில் அவர் அவ்வாறு செய்திருந்தால், அவர்களில் இரு அடிமைகள் "அநேகத்தின் மேல்" அதிகாரிகளாக வைக்கப்பட்டது என்பது எதைக் குறிக்கிறது (வ. 21, 23)? அதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த விவரங்கள் உவமையின் செய்திக்கு ஒன்றும் சம்மந்தப்படாதவையாக உள்ளது.* [9]*''தாலந்துகள்'' என்பது மத்தேயு 25:15ல் காணப்படுகின்ற talanta என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது.* [10]*வார்த்தைகளின் தோற்றம் பற்றிப் படிக்கும் ஒரு சிலர், "திறமை" என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் "தாலந்து" என்பதை நாம் பயன்படுத்துதல், தாலந்துகளின் உவமையில் கண்டறியப்படக்கூடும் என்று நம்புகின்றனர்.*

[11]*தாலந்து என்பதன் பண அலகு மத்தேயு 18ல் அநீதியான உக்கிராணக்காரன் பற்றிய உவமையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது, அது "பதினாயிரம் தாலந்து" என்று உரைத்தது (வ. 24). அந்த உவமையின் கடனைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகையானது எவரொருவரும் திருப்பிச் செலுத்த இயலாத தொகையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.* [12]E. M. Cook, "Weights and Measures," *International Standard Bible Encyclopedia*, rev., gen, ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 4:1055. [13]*அது செம்பினால் ஆன தாலந்தாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும்.* [14]D. A. Carson, "Matthew," *The Expositor's Bible Commentary,* vol. 8, gen. ed. Frank E. Gaebelein (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1984), 516; Jack P. Lewis, *The Gospel According to Matthew, Part 2* (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 135. [15]*சில வெளியீடுகள், இந்தத் தாலந்துகளின்மீது, நூற்றாண்டுகள் இல்லையென்றாலும் பல பத்தாண்டுகளுக்கு முந்தியவைகளாக, செல்லத் தகாதவைகளாக உள்ள பணமதிப்பை இடுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றன. அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்ட தொகை மதிப்புகள் பெரும்பாலும் நகைக்கத்தக்க அளவுக்கு மிகவும் குறைவானவைகளாக உள்ளன.* [16]*"ஒவ்வொருவரின் தேவைக்குத் தக்கதாக ஒவ்வொருவருக்கும் தரப்பட வேண்டும்" என்று வெளிப்படுத்தப்பட்ட மார்க்ஸின் கண்ணோட்டமல்ல ஆனால் ''ஒவ்வொருவரின் திறமைக்கு தக்கதாக'' ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே சொத்துக்களைப் பிரித்தலுக்கான உண்மையான தராதரமாக உள்ளது* (James Burton Coffman, *Commentary on the Gospel of Matthew* [Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1968], 401). [17]Ibid. [18]*ஒரு தாலந்து என்பதும்கூட மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது. அது போன்றே, இன்றைய*

நாட்களில் ‘‘ஒரு தாலந்து’’ கொண்டுள்ள தனிநபர், தமது ஒரே ‘‘தாலந்தும்’’ முக்கியமானது என்று உணர்ந்தறிய வேண்டும். அவர் ஒருவர் மாத்திரமே அந்த வரத்தைக் கொண்டவராக இருக்கலாம். அவர் அதைப் பயன் படுத்தாவிட்டால், தேவையான சில பணிகள் செய்யப்படாமல் போகலாம் அல்லது அதைச் செய்யத் தகுதியற்ற சிலரால் அது செய்யப்பட வேண்டியிருக்கலாம். [19]Neil R. Lightfoot, *The Parables of Jesus*, Part 2 (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1965), 78. [20]ஒரு பிரசங்கத்தில் நான், “நான் கூறுவதை உங்களால் கேட்க முடிந்தால்’’ என்று கூறுவேன்.

[21]எபேசியர் 4:8 மற்றும் ரோமர் 12:6-8 ஆகிய வசனப் பகுதிகள் தேவனால் பொழிந்தருளப்பட்ட ஆவிக்குரிய வரங்கள் சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. [22]KJV வேதாகமத்தில் வசனம் 16ல் “உடனே” என்ற வார்த்தை இல்லை, ஆனால் பழைய வேத வசனப்பகுதிகள் பலவற்றில் இந்த அர்த்தம் கொண்ட கிரேக்க வார்த்தை உள்ளடங்குகிறது. [23]Lewis, 135. [24]கடந்த காலத்தில், அரிசி டப்பாவிற்குள்ளோ, படுக்கும் மெத்தைக்குக் கீழோ அல்லது ஒரு தகர டப்பாவில் போட்டு தரையில் புதைத்து வைத்தோ பணத்தைப் பாதுகாத்த யாராவது ஒருவரைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்களா? அப்படியென்றால், இதை ஒரு விவரிப்பாகப் பயன்படுத்த நீங்கள் விரும்பலாம். [25]Peterman; Robert H. Mounce, *New International Biblical Commentary: Matthew* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 234. [26]உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் கடந்த ஆண்டின் “B” western movies என்ற திரைப்படங்களை அறிந்திருந்தால், நீங்கள் “கிறிஸ்து இந்த நபரின் தலையில் இருந்த வெள்ளைத் தொப்பியை எடுத்துவிட்டு, இவனுக்கு ஒரு கறுப்புத் தொப்பியைப் போட்டுவிட்டார்’’ என்று கூறமுடியும். [27]எந்த ஒரு உவமையும் சாத்தியமான ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் தொட முடியாது. இந்த உவமையில் ஒரு தாலந்தைப் பெற்ற மனிதன் தனது தாலந்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தான். உண்மை வாழ்க்கையில், ஐந்து தாலந்துகளைப் பெற்றவனோ அல்லது இரண்டு தாலந்துகளைப் பெற்றவனோ, பெரும்பாலும் தமது தாலந்துகள் எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்துவதில்லை. இது மிக அதிகமாக வஞ்சனையுள்ளதாக இருக்கக்கூடும்: ஐந்து தாலந்துகளை பெற்ற ஒருவர் தமது தாலந்துகளில் நான்கை மாத்திரமே பயன்படுத்தினால், அவர் கர்த்தருக்கு உண்மையாய் ஊழியம் செய்பவர் போல் தோற்றம் அளிக்கக்கூடும். [28]எந்த ஒரு உவமையும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் கூறிமுடிப்பதில்லை என்பதற்கு இங்கு இன்னொரு உதாரணமுள்ளது. இந்த உவமையில், ஐந்து தாலந்து மற்றும் இரண்டு தாலந்து ஆகியவற்றைப் பெற்ற இருவரும் (உலகம் வெற்றி என்று தீர்மானிக்கின்ற வகையில்) வெற்றி நிறைந்தவர்களாக இருந்தனர், ஆனால் தேவன் நமக்கு அளிக்கின்ற தாலந்துகளைப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்கின்றபோது எப்போதுமே விஷயம் இதுபோன்று இருந்துவிடுவதில்லை. தேவன் நமக்கு ஒப்புவித்துள்ளவற்றில் நாம் உண்மை நிறைந்தவர்களாக இருக்கும்போது அவர் நம்மை “வெற்றி நிறைந்தவர்கள்’’ என்று எண்ணுகின்றார். [29]இராத்தல்களின் உவமையில் உள்ளது போன்றே, “கொஞ்சத்திலே” என்பது ஒரு சார்பு நிலைச் சொற்றொடராக உள்ளது: “கொஞ்சம்” என்பது அவனிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட இருந்தவற்றுடன் ஒப்பீடான நிலையில் அவ்வாறு இருந்தது. [30]KJVயில் “மீது அதிகாரியாக்குவேன்” என்றுள்ளது, இது சற்றுப் பலமானதாக இருக்கலாம். மூலவசனத்தில், “நான் உன்னை ... மீது அமைப்பேன்” என்றுள்ளது.

[31]அடிமையல்லாத ஒருவருக்குத் தரப்பட்ட இவ்விதமான கனத்தின் உதாரணம் ஒன்றுக்கு 2 சாமுவேல் 9:10ஐக் காணவும். நீதிமொழிகள் 17:2ஐயும் காணவும். [32]Lightfoot, 80; Richard C. Trench, *Notes on the Parables of Our Lord* (Westwood, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1953), 279. [33]ஒன்றுபோல் வரும் வசனங்களுக்கு லூக்கா 13:3

மற்றும் 13:5 ஒரு உதாரணமாக உள்ளது. நீதிமொழிகள் 14:12 மற்றும் 16:25 ஆகியவை இன்னொரு உதாரணமாக உள்ளது. [34]Olaf M. Norlie, *The New Testament: A New Translation* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1961). [35]நீங்கள் உதாரணங்களைத் தர விரும்பலாம். [36]NASBயில் ‘‘கோழைத்தனமுள்ளவன்’’ என்றுள்ளது. [37]மக்கள் சில வேளைகளில், “இந்த [அல்லது] அந்த நபரைப் போல் நான் செய்ய முடியாவிட்டால், நான் ஒன்றுமே செய்யமாட்டேன்” என்று தர்க்கம் செய்கின்றனர். [38]சோம்பேறித்தனத்தையும் சும்மாயிருப்பதையும் வேதாகமம் கண்டனம் பண்ணுகிறது (நீதி. 6:6; 31:27; பிர. 10:18; 1 தீமோ. 5:13 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). [39]RSVவேதாகமம் இந்தக் கூற்றிற்குப் பின்பு ஒரு கேள்விக்குறியை இட்டுள்ளது, இது “ஆகவே, இதுதான் நீ என்னைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கண்ணோட்டமா?” என்று அர்த்தப்படுகிறது. [40]KJVவேதாகமத்தில் “interest” என்பதற்குப்பதில் “usury” என்றுள்ளது. இன்றைய நாட்களில் “usury” என்ற வார்த்தையானது மோசமான எடுத்துரைப்பு அர்த்தம் கொண்டுள்ளது, இந்த அர்த்தம் கிரேக்க வசனத்தில் காணப்படுவதில்லை; இப்பொழுது “usury” என்பது “அதிகமான அல்லது சட்டத்திற்குப் புறம்பான வட்டி” என்று அர்த்தப்படுகிறது. [தமிழ் நாட்டில் இதைக் ‘‘கெந்து வட்டி’’ அல்லது ‘‘மீட்டர் வட்டி’’ என்று கூறுகின்றோம்.]

[41]பழைய ஏற்பாட்டில் சக யூதரிடம் வட்டி வாங்குதல் என்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளதால் (யாத். 22:25; லேவி. 25:35-37; உபா. 23:19, 20; சங். 15:5ஐக் காணவும்), உவமையின் இந்த விவரமானது கல்வியாளர்கள் சிலரைக் கவலையடையச் செய்துள்ளது. இருப்பினும் புறஜாதியாரிடம் வட்டி வாங்குவதைப் பிரமாணம் தடை செய்யவில்லை (உபா. 23:20). நாம் அநேகமாக இதை ஒரு முக்கிய மற்ற விவரமாகக் கருதவேண்டும். ஒரு உவமையில் ஒரு விவரத்தை இயேசு பயன் படுத்துதல் என்பது அதை அவர் அங்கீகரித்தார் என்று அர்த்தப்படுத்த அவசியமில்லை (லூக். 16:8; 18:2ஐக் காணவும்). [42]மத்தேயு 25:27ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “மேஜை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையில் (*trapedza*) இருந்து வந்துள்ளது. இவ்வார்த்தையின் ஒரு வடிவமானது மத்தேயு 21:12, மாற்கு 11:15 மற்றும் யோவான் 2:15 ஆகிய வசனங்களில் காசுக்காரர்களின் மேஜை என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. [43]KJVயில் “வங்கி” அல்லது “வங்கியாளர்” என்பதற்குப் பதிலாக “காசை மாற்றுபவர்” என்ற வார்த்தை உள்ளது. [44]இன்றைய நாட்களில் உள்ள வங்கிகள் போல், இவர் மற்றவர்களின் பணத்திற்குத் தாம் கொடுக்கும் வட்டியைவிட அதிகமான வட்டியை அதைக் கடனாகக் கொடுப்பதில் இருந்து பெற்று அதன்மூலம் பயனடைந்தார். [45]KJVயில் “unprofitable” (இலாபமற்ற) என்றுள்ளது. அர்த்தம் ஒன்றுதான். [46]கறுப்புக்கோடு வரைதல் என்ற விவரிப்பானது பீட்டர்மேன் அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. [47]நீங்கள் இதை ஒரு பிரசங்கமாகப் பிரசங்கித்தால், மக்கள் கிறிஸ்தவராகுதல் எவ்வாறு என்று (மாற். 16:15,16; அப். 2:38) அவர்களிடம் கூற நீங்கள் விரும்புவீர்கள்.